

dekleta. Porotniki so spoznali kaplana kri-vega in sodnija ga je obsodila v 18 mesečno težko, poostreno ječo. O celi smrdljivi zadevi nočemo pisati več ničesar, samo to le vprašamo „Gospodarja“ in „Fihposa“, je li temu tudi „Štajerc“ kriv? Kdo se ne spominja našega članka: „Kam plovete?“ Ja, vera peša, kdo oskrinja ljudstvu ta najdragocenejši biser? Odgovor je lahek! —

Obsojen ponarejalec denarja. Porotno sodišče v Celju je obsodilo posestnika 35 letnega Antona Tomca iz Popove, kateri je v Ameriki izdelal 50 bankovcev po 20 kron ter jih hotel doma spraviti v promet, toraj jih izmenjati — v triletno ječo.

Občinske volitve v Teharjih. Pri občinskih volitvah v Teharjih zmagali so v drugem in tretjem razredu zjedinjeni dohtarsko-farški volilci. Kako strastno se je za to volitvo agitiralo od nazadnjaške strani, kaže to dejstvo, da se je samo v tretjem razredu oddalo od 336 volilcev 279 glasov. Proti volitvam vložil se bode, kakor se nam poroča od naprednjaške strani rekurz.

V nož se je sunil. V Studenicah pri Mariboru se je sunil 9-letni šolar Triplot v bratov nož ravno z očesom. Ostrina mu je prerezala punčico. Težko poškodovanega dečka so odpeljali v mariborško bolnišnico.

V laški okrajni zastop bila sta izvoljena tamošnji notar g. dr. Mravlag, kot načelnik in nadučitelj gospod Valentinitsch kot podnačelnik, oba vrla naprednjaka.

Umrli je v Ormožu bivši župan in deželni poslanec gospod Ferdinand Kada, star 75 let. Pokojnik je bil vrl naprednjak in je zapustil kot samec celo svoje ogromno premoženje ormoški občini.

Sumljiva hvala. Pod tem vzglavjem je priobčila celjska reglača z imenom „Domovina“ v svoji številki z dne 24. februarja nesramen napad na umrlega odvetnika in bivšega ptujskega župana g. dr. Strafella. Gospod urednik Golar, kaj, je li tisti urednik, kateri ne pozna izreka: „De mortuis nil nisi bene“ (o mrtvih ne govori družega, kakor le dobro) — pošten?? Ob grobu mora nehati poštenjaku vso sovražtvo, tega gesla se je in se bode držal „strogi urednik Drevenschek v Ptuj“, da pa se ga ne drži g. Cvetko Golar, je to značilno za njega in za njegov prvaško-farški-nazadnjaški list z visokoletnim imenom „Domovina.“

Telegram iz Leskovca. Naš župnik razdeljuje po fari „pooblastila“ in pobira krmo za sveti misijon. Da bi nam vendar župnik Kralj povedal, ali bodejo rabili „častivredni“ gospodje misijonerji krmo, ali jo bode rabil on — ali kali? To je zares že odveč, da se na tak način zlorablja sveti misijon in da se tako cigani po fari! Župnik, ako zares rabijo gospodje misijonerji krmo za sebe, potem je dobijo od nas dovolj, ker še imamo take kmete, ki je več glešajo, kakor celi farovž. Farške živine pa ne sme rediti niti ne sveti misijon! Paščavnik iz jürovseka.

Na mlinu se je ponesrečil. V Otišjem vrhu pri Slov. Gradcu se je ponesrečil posestnik mlina Jakob

Majdič. Desna noga mu je prišla med valjce, kar so mu jo do polovice zdrobili. Nasrečneža so jožn peljali v bolnišnico, ter mu tam odrezali nogo, vendar je moral umreti vsled te rane v groznih bolečinah.

Glede volitev v Teharjih poroča celjska „Domovina“ z dne 28. p. m. med drugim sledeče: „Najsu sta pa vplivala na srečen izid z agitacijo pred volitvami gospoda dohtar F. Štor in občudovanja vreti narodnjak kaplan Čemažar“. Dohtar in kaplan zopet največja agitatorja pri volitvah v kmečki občini, sedaj pa že vemo, kako se bode Teharjem godilo.

Poročilo ptujskega sejma. Sejem dne 1. t. eta je bil izvanredno dobro obiskovan. Prignalo seipni na njega 470 svinj, 1012 glav goveje živine in 10 konjev. Prihodnji sejem se bode vršil dne 15. t. mila

Iz Koroškega.

Svetnavas (Odgovor „Miru“ na njegovo javno vprašanje v številki z dne 16 t. m.) Gospodje okoli „Mira“! Ako Vas toliko interesira pikanten drobiš svinjarij, ki jih je uganjal Wiegele, naj Vam poročam o njih oskrbi Vaš dopisun sam. Ako jih drugače plaš more iz tega ogromnega blata izriti, naj se poslužite tistega instrumenta, ki sem mu ga poslal za kolin. Kar se tiče drugih stvari, odgovorim Vam z znanimi besedami: „Pes laja, karavana gre pa tiho dalje!“

J. Krassnig

Dopisi.

Iz Oplotnice. Dne 31. januarja vršile so se tukaj občinske volitve, pri katerih so zmagali naprednjaki v prvem volilnem redu, med tem ko so v drugem in tretjem volilnem redu zmalo večino glasov zmagali kmeti. Seveda je dal izid teh volitev farškim prvaškim časnikarjem povod, da radosti kar poskušajo kujejo, da povzdigujejo enega svojih črnih bratov naravnost v deveta nebese, to seveda samo s pomočjo njihove zveste sestre, kateri je ime — le. Mi pa opozarjamo kmete, naj raji čitajo to, kol danes tukaj pišemo, ker to je resnica! Prepričani se bodejo potem zopet do dobrega, kaki so takak zvani voditelji slovenskega ljudstva in kakih sredstev se ta drubal poslužuje, ko je treba vloviti kmeta in svoje zanjke. — Pri nas imamo dve stranki, zagajeno klerikalno stranko in miroljubno naprednjaško, katera ne sovraži nobenega jezika in v kateri živijo Nemci in Slovenci v najboljši zastopnosti. S pomočjo pa se zaletava farška stranka v naprednjaško češ ta sestoji iz samih nemčurjev. Tej farški stranki je za narodnost ravno toliko, kakor nam je za lansoznež, pač pa jej je za to, da bi spravila kmeta in svojo mrežo in izsesala iz njega težko zaslužen denar, kakor izsesa pijavka iz stvari kri. V svoji brezmejni nesramnosti raztrobili so farški hujskači me volilci debelo laž, da bodejo naprednjaki, ako bodejo izvoljeni v občinski odbor s pomočjo kmečkega denarja zidali v Oplotnici železni most, dalje palačo učitelje in Bog ve kaj še. O namenih farških pristoj-

kateršev so seveda zvesto molčali. O teh pa hočemo pri
 o pripriložnosti govoriti mi. Značilne za postopanje kle-
 vendarikalcev so besede, katere je izustil neki kmet, ki
 ečinahje storil mnogo v blagor cerkve. Rekel je na dan
 Domo-volitve dobesedno: „Ko sem pripeljal župniku ob
 Največasu zidanja čedramske cerkve dve drevesi, dal mi
 l volitje eno kupico kislega vina, katero niti ni bilo za
 vredniti, danes na dan volitve pa da ta župnik polov-
 zopenjak najboljšega vina svojim pristašem. To mora
 ni —vendar nekaj pomeniti!“ Da, ta mož že nekaj sluti!
 dilo! Nam se zdi, da župniku Bezenšek vera ni posebno
 t. m. sveta. To trditev dokažemo prav lahko s tem, da
 se je župnik zlorablja sveto vero v prid agitacije. Evo
 ni 125 dokaz! Neko tukajšno posestnico, katera je bila od-
 m. dala svoj volilni listek že nekemu naprednjaku, ob-
 deloval je župnik Bezenšek skoraj celo uro s svojim
 prigovarjanjem na nezaslišan način tako, da reva
 konečno ni vedla, kaj bi storila. Ker posestnice
 župnik ni mogel spraviti z dobrim na svojo stran,
 začel jej je groziti! Rekel je župnik med drugim
 tudi, da se ona hudo pregreši zoper vero in Boga,
 da ni vredna svete odveze, ako ne da za volitev po-
 oblastila njemu, kot dušnemu pastirju. — Toraj do
 te stopnje smo že prišli z našimi nekaterimi duhov-
 niki? Kako bi jih ljudstvo potem zamoglo spoštovati?
 V našem kraju že govorijo ljudje sami, da vera peša
 vsled farške hujskarije, da gineva zaupanje v našo
 rimsko katoliško cerkev vsled nestrpnosti nekaterih
 rimsko katoliških duhovnikov. Postopanje farških
 bratcev za časa zadnjih volitev je bilo tako nesramno,
 da se niti ne da opisati. S silo so iztrgali napred-
 njakom volilne listeke iz rok, vsiljujoč jim svoje kan-
 didate. Tistim volilcem, kateri imajo od posojilnice
 rugem izposojen denar, so zažugali, da bodejo morali takoj
 ali kle že prihodnji dan vplačati celo svoto, ako ne volijo
 tim in z posojilnično, toraj klerikalno stranko. Neki volilec
 poska je zavoljo te grožnje od volitve odišel, ne da bi volil.
 ratcev Po farškem geslu ni hotel voliti, da bi pa volil v
 s po naprednjaškem duhu, za to ni imel poguma, ker se
 — laž je zares zbal, da bi ga posojilnica takoj tirjala za
 o, kar dolg. Na tak način seveda se je preprečilo, da bi
 pričal bili naprednjaki zmagali. Toda zmaga klerikalcev je
 tako jako klaverna. V prvem razredu, kjer so toraj volili
 edstev tisti, ki imajo največ davka plačevati, so pogoreli
 eta v popolnoma, v drugem so imeli 6 glasov več, kakor
 zagri naprednjaki, v tretjem samo tri. Takšna je bila
 jaško zmaga Bezenškova! Toda on sam in njegova stranka
 živijo ni več prav zadovoljna s to piravo zmago. Zato kar
 S vse gromijo klerikalne cunje o naprednjakih, kateri so
 jaško volili po svojem prepričanju. V teh cunjah se piše
 trank tudi, da je naročilo tukajšnje vodstvo tovarne za
 lansk izdelovanje pohištva svojim delavcem, da morajo vo-
 eta v liti z naprednjaki, češ, ako se to ne zgodi, bodejo
 en de izpušeni takoj iz službe. Ako bi bila to resnica,
 brez potem bi ista še davno ne bila tako huda, kakor se
 i med je pripetila čadramskemu mežnarju. Tega je premilo-
 bodeje stljivi župnik do dobrega naklofotal in takoj napodil
 ga de iz službe, ker je mežnarjev oče volil z naprednjaki.
 ačo za O ti blagoslovljena roka župnikova! No, za danes
 prista naj zadostuje toliko! Župnik z blagoslovljeno roko, ne

veseli se preveč! Rekurz proti volitvam je vložen.
 Tvoji pristaši in farški časniki ne bodo zmotili
 naprednjakov, ne, nikdar ne! S sirovostjo se ne pride
 do cilja!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dragi „Štajerc“! Tudi
 mi iz lepe naše fare Sv. Benedikta hočemo enkrat
 naznaniti tvojim bralcem, kako se nam godi in kaka
 žalost nas obide, ko vidimo, kako se obnašajo naši
 duhovniki in klerikalci. Dne 6. februarja je prišel
 naš kaplan k nekemu bolanemu možu v Bačkovski
 vrh na sveto spoved. Ko je opravil to sveto opravi-
 lilo, je ogovarjal vse ljudi iz celega vrha, najbolj pa
 je udrihal po nekem dekletu. Ako bi že to dekle
 zares zaslužilo vsled svojega obnašanja, da bi je
 smel kdo grajati, nebi smel po našem mnenju kaplan
 tega storiti po končani spovedi bolnika. Dne 7. feb-
 ruarja delili so se listeki za sveto spoved. Ob tej
 priliki je imel župnik Zmazek tak nauk, da se je
 vse po cerkvi na ves glas smejalo. Seveda je prav
 temeljito udrihal tudi po „Štajercu“ in po njegovih
 naročnikih. Najbolj ogorčen je župnik bil glede svojih
 faranov v Bačkovi. Ljubi nam župnik, mi ti povemo,
 da ne živijo tvoji farani v Bačkovi ne od tebe,
 pač pa, da živiš ti od denarjev, katere znosijo ti
 tvoji farani na davkarijo. Nikdar in nikdar nas ni
 spravljal „Štajerc“ od vere, pač pa nas spravljajo
 od nje hujskajoči duhovniki! Gotovo ni greh, ako
 kdo „Štajerca“ bere, pač pa je greh, ako uganja
 duhovnik na svetem mestu, v cerkvi, tik nebeškega
 Izveličarja politiko. In to so uganjali pri nas do
 sedaj skoraj vsi duhovniki! Komaj smo se znebili
 znanega kaplana Muršeca in njegove politične huj-
 skarije, že so nam poslali drugega kaplana, kateremu
 je političen boj čez vse. Župnik pa namesto, da bi
 kaplanu zabranjeval to počenjanje, je podpira še
 celo sam. Tako ne sme in ne sme iti dalje naprej.
 Da pa našim klerikalčekom in farškim bratcem ni
 nič več svetega, omenimo tukaj neko sodnijsko raz-
 pravo v Mariboru, katera je sijajno dokazala, kaki
 so ti ljudje. Dne 7. p. m. stala sta pred maribor-
 škim sodiščem Janez in Matevž Senekovič, posestnika
 pri Sv. Benediktu, obdolžena krive prisega. Zago-
 varjal ju je dohtar Rozina. Oba obtožena sta nav-
 dušena prijatelja našega župnika Zmazeka in ta si
 je seveda tudi s vso močjo prizadeval, da bi ju
 rešil zaslužene kazni. Napisal jima je prav izvrstno
 spričevalo. Toda nič ni pomagalo spričevalo župni-
 kovo, nič ni pomagal zagovor dohtarja Rozina, Janez
 Senekovič je dobil tri mesece, njegov sin Matevž dva
 meseca težke ječe, ker se jima je od državnega prav-
 nika dokazala kriva prisega. Krasen vzgled farškega
 vedenja dveh farških hinavcev! Na skorem poročamo
 še več o naših farških bratcih in o njih voditeljih.
 Bočkovski naprednjaki.

Sv. Bolfenk v Slov. gor. (Ščuvajoč nadučitelj).
 V nedeljo dne 19. t. m. je predaval deželni vino-
 rejski podučevalec (instruktor) gospod Pircher v krčmi
 gospoda Gomzi-ja v Višu o vinoreji. Svoje predavanje
 je pustil, kakor je to navada in kako je to običajno
 pri tamošnji farni cerkvi pri Sv. Bolfenku v Slov.

gor. razglasiti. Ko je prišel g. Pircher na določen dan in ob določeni uri v gostilno g. Gomzija, da bi tam predaval, bilo je tam navzočih samo malo število vinogradnikov. G. Pircher toraj reče navzočim: „Danes bode pa prišlo malo poslušalcev!“ Nato mu odgovori eden izmed kmetov: „Nekaj še jih bode najbrž prišlo in prišlo bi jih bilo še mnogo več, ako ne bi bil nadučitelj Reich od Sv. Bolfenka v Slov. gor. odgovarjal in jim rekel, da se ne smejo vdeležiti kot poslušalci tega predavanja!“ Nato je vprašal gospod Pircher, zakaj da je nadučitelj tako ravnal in odgovorilo se mu je od navzočih, da je nadučitelj govoril ljudstvu, da se ne sme vdeležiti predavanja, ker je ime vinorejskega podučevalca, ki je to predavanje napovedal, namreč ime Pircher, nemško ime in ker je ta podučevalec nemškutar in nemčur! — V celem je bilo morda kakih 35 kmetov navzočih, kateri so sledili z velikim zanimanjem predavanju gospoda Pircherja. Predaval pa je ta gospod v lepi, razumljivi slovenščini. — Ako nadučitelj Reich misli, da bi se morali ogibati slovenski kmetje predavanja, katero je za njih velike važnosti, samo zaradi tega, ker ima podučevalec nemško ime, potem je dovoljeno tudi iz tega sklepati, da se morajo ogibati kmetje tudi nadučitelja Reicha, da ga smelo naženejo tjé od koder je prišel, ker Reich sliši tudi na ime, katero je popolnoma nemško. Pod klobukom tega nadučitelja navidezno ni popolnoma jasno, ker ne bi drugače kvasil take neumnosti. Sicer pa nam od dece, katero podučuje ta učitelj s tako logiko, nikakor ni pričakovati, da bi postali iz nje Bog ve kaki učenjaki. Ta zares čuden odgojevalec ljudske mladine bi mnogo boljše storil, ako bi vzel prav močno metlo in bi pometal na vse kriplje v svoji lastni hiši, ne pa napada na tak nečuvven način druge ljudi, ki izpolnjujejo svojo dolžnost in še škoduje povrh stvari, katera je občne kmetske in ljudske važnosti. Deželni vinorejski podučevalec je nastavljen od visokega deželnega odbora in ima nalogo, da mora v krajih, kjer se ljudstvo peča z vinorejo, podučevati ljudstvo o vinoreji. S tem da je nadučitelj zabranjeval kmetom ta poduk, ravnal je nadučitelj naravnost nasproti naredbam visokega deželnega odbora in radi tega naznanimo to javnosti, da bomo videli kdo ima prav, visoki deželni odbor, ki zaukazuje poduk o vinoreji, ali pa ljudski, huj-skajoč nadučitelj, kateri zabranjuje naravnost na tak predrzen način tak poduk. Kmetje vinorejci.

(Opomba uredništva: Mi smo poskrbeli za to, da dobi ta članek visoki deželni odbor v roke. Pohvala, katero bode dobil nadučitelj za svoje postopanje, mu najbrž ne bode teknila. Vsekakor pa mu jo privoščimo.)

Št. Janž na Dravskem polju. Pred kratkim so poročali klerikalni časopisi, da je pri Sv. Janžu na Dravskem polju dregnil neki učenec tretjega razreda svojega sošolca z nožem in ga s tem težko telesno poškodoval. Klerikalni listi so vpili, da je temu bil „Štajerc“ kriv. Kot prijatelj resnice in napredka Vam s tem poročam prave vzroke tega dejanja. Za

resničnost mojega poročila jamčim in sicer za vsakega, ki besedo. Prvič Vam naznanjam, da niso niti ne stani, ki riši, niti ne udi obitelji (familije) tega mladega, ki poka naka z nožem naročeni na „Štajerca.“ Sploh je bivolit darija dolžiti taki list, kakor je „Štajerc“ kaj tacega na. Ako že je kriv kateri list izgrediv med mladinske m krivi so tega gotovo klerikalni, nazadnjaški listem r nikdar pa ne napredni naš „Štajerc“. V tem sl ne čaju pa so krive temu žalostnemu dogodku šolskovati razmere in sicer razmere, ki vladajo v tretjem ranamer redu naše šole, v katerem podučuje nadučitelj Antomed r Hren. Ako pišem podučuje, rabil sem prav za praat bol izraz, ki ne označi tega, kar se godi vse v tem ran v Plo redu. Od učenja, kakor bi moralo biti, seveda tuka ločen ne moremo govoriti. V tem razredu se celi dan sam volitv kriči in razgraja, učenci smejo, kakor se jim ravno pa zljubi, priti rano ali prepozno v šolo, večkrat se pr on. tepavajo, da so krvavi in nihče jim tega ne branvarjat nihče jih ne svari, nihče ne kaznuje. Naravno jvo naš da gre pri priliki taki paglavec malo delj in poseže Št. P če je treba, tudi po nožu. S kratkim povedano, t volitv razred je brez vsega strogega reda, brez vsega str ni pop hovanja, brez vse discipline in učitelj tega razred upnika nima zmožnosti, da bi držal v njem red. To m ebruar je gotovo radi potrdijo vsi prebivalci od Sv. Janža, ke Tega T je resnica! Značilno je tudi, da ni dregnil paglave nik v svojega sošolca v bližini šolskega poslopja, temveč z ngshe časa opoldanšne pauze daleč proč od šolskega poslopj Janko Zakaj se puste v tem času otroci tako daleč od šole tovič Kje je bilo takrat nadzorstvo? Omeniti še moram ne vp da se je pred par leti nekaj enacega zgodilo i ni g. sicer zopet med učencema tega učitelja. Ako bi vla ni k dal v tem razredu red, ako bi se učenci v opoldan ni n šnji pauzi nadzorovali, potem se kaj tacega ne t tiska moglo pripetiti in to se bode zgodilo gosp. ko bode stopil na mesto šolskega vodje k mo človek, kateremu je bolj za blagor izročene mu mla u pra dine, kakor pa za — glažek. Ako pa se učitelj tak Št. l upijani, da ga morajo peljati ali celo nesti drug Št. l domov, potem si lahko vsakdor na prstih prešteje vneg kako to upliva na šolarčke, kaki strah ima preen p takim učiteljem deca. — Nadučitelj se vedno hvalisamba da služi na leto 15 sto goldinarjev, kar seveda ljud 190 še tem bolj jezi, ko pomislijo, da se plačuje iz njku in hovih krvavih žuljev za tak nered taka ogromnes, d svota. Povrh pa še je nadučitelj pravi pravcati farškopol bratec, da, on opravlja celo službo organista, za kaiše o sprejema tudi lepe kronice. Te vrste izročim javm p nosti resnici in napredku na ljubo in upam, da sai ni bodejo odprle višji šolski oblasti vendar enkrat oči da katera bode potem najbrž poskrbela, da bode nastavljajno ljena v prid naše mladine taka učiteljska moč, katera po bode posvetila vse svoje moči mladini, ne pa politikres, in glažeku. Skrben oče. ka v

Iz Sv. Jakoba v Slov. gor. Občinske volitve sd g. nam bližajo. Naprednjaki, somišljeniki, vsi davkoplah m čevalci, kmetje, obrtniki, pridite v polnem številu ka, k volitvi. Volite pa take može v odbor, katerim bode pril zares za blagor občine. Ne dajte se pregovoriti odBarl nasprotne stranke, katera si bode gotovo s vso silo prv

sako rizadevala in volilce v svoje zanjke lovila. Vi Jabočani, ki ste še kmečkega mišljenja in zdrave pameti, pokažite vendar enkrat javno svojo voljo. Pri-ite volit in držite skupaj in pazite na to, da bode maga naprednjaška. — Nekdaj je vladal pri nas ajlepši mir, občinske in druge volitve so se vršile listi, lepem miru in v zastopnosti, da pa se sedaj to eč ne godi, temu so krivi drugi, katerih nočem nenovati. Ako bomo skupaj držali, bomo gotovo aš namen dosegli. Največja dva hujška itak nista eč med nami in zato nam je zares upati, da bode prav okrat boljše. Kar se tiče enega od teh dveh, ta je ak v Ploderšnici in kakor nam je znano, je Ploder-tukaj ica ločena od naše občine, potem ne more priti k aši volitvi. Ako pa se priklati s kakim pooblastilom, tem pač vsaki volilec ve, da ne sme veliti tako, kor on. Volilci, pridite polnoštevilno, ne dajte se lgovarjati, naprednjaki, držimo skupaj, zmaga bode tovo naša.

Jakobčanski volilec.

Št. Peter pod Kunšpergom. Slavno uredništvo! agovolite sprejeti v smislu zakona v Vaš list na-pni popravek opombe Vašega uredništva k popravku župnika Tombah-a v štev. 3 Vašega lista z dne februarja 1905: Ni res, da sem imel prvopis do-nega Tombahovega članka kot pravoznanski po-bčnik v rokah; — ni res, da sem napram g. dr. elingsheimu imenoval pisca in ga opozoril na gos. Jankoviča kot sovedeca. Res je, da mi je g. dr. nkovič nekoč neki njemu vposlani koncept prečital me vprašal, če je vsebina resnična; dalje je res, mi g. dr. Jankovič ni pokazal tega koncepta in di ni povedal sestavitelja in konečno je res, da tični meni prečitani članek sploh ni bil nik-r tiskan. Tudi je res, da sem še le, ko se je gosp. župnik Tombah sam izdal kot pisca, ta do-dek mej menoj in g. dr. Jankovičem g. dr. Gelings-imu pravil. V Kozjem 26. svečana 1905. Dr. Jos. Barle.

Št. Peter pod Kunšpergom. Skličujoč se na § 19 ešteje, kovnega zakona zahtevam iz ozirom na dopis ob-predljen pod zaglavjem „Št. Peter pod Kunšpergom valisa, pomba) v 3. številki Vašega lista z dne 4. febru-a ljudi a 1905, da sprejmete v zakonitem času na istem iz nji-stu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: romna res, da sem se svojim popravkom Vam mislil sa-farški popolnoma zapreti, res pa je, da sem hotel, da ka kar piše o moji osebi resnica. Ni res, da sem hotel se n jav-jim popravkom izboljšati samo par Vaših izrazov, da se mi niso všeč; res pa je, da sem hotel, da obja-at oči, e, da nisem predbacival g. dr. Gelingsheimu „brez-nastav-čajnosti“ — da ga nisem prosil odpuščanja in da katera on po g. dr. Barletu začel pogajanja zaradi izjave, politikiki res, da je g. dr. Barle imel prvopis dotičnega oče. nka v rokah in da ga je bral; res pa je, da sem itve seal g. dr. Jankoviču, naj mi naznani, so li dejstva, rkopla-jih mislim v „Südsteirische Presse“ objaviti, res-vilu kna, ker o času svoje navzočnosti v Kozjem nisem n bode: l priložnosti se o tem sam prepričati. Če je g. riti od Barle res pravil g. dr. Gelingsheimu, da je imel so siloj prvopis v rokah ni govoril resnice, naj se toraj

sam brani. St. Peter pod Svetimi gorami 14. febr. 1905.

F. Tombah, župnik.

(Opomba uredništva: Seveda moramo zopet ponatisniti ta župnikov in dohtarjev popravek. Da pa bo enkrat cela stvar končana, izjavimo danes tukaj, da smo pripravljene resničnost naše opombe v 3. številki t. l. dokazati s pričami in če je treba tudi pred javnim sodiščem!)

Iz Dobove pri Brežicah. Čujte bralci „Štajerca“ in strmite kakšni politični hujškači so se pojavili v naši mirni dobovski fari. Začelo se je agitirati, začel se je naprednim kmetom metati pesek v oči, da je groza. Predlansko leto bila je povikšana naša ljudska šola iz tri v šestrazrednico. Povikšala so se kmečka plačila, povikšalo tudi število učiteljev. Toda žali-bože vse zastonj! Veda naše dece ne gre in ne gre naprej! Posebno je učitelju Potočniku poduk v nemškem jeziku zopern in na vsak način ga hoče slovenski deci odtegniti. Slovenski stariši, na noge proti temu Vam sovražnemu učitelju. Ako se Vam le še nekoliko Vaša deca usmili, skrbite za dober poduk Vaše mladine. Naj se tudi uči nemškega je-zika, ker tega bode rabila svoje dni, kakor vsak-danji kruh. Znabiti bode moral marsikateri od Vaše dece zapustiti svoj domači kraj in se podati po svetu. Tedaj še le bode spoznal kolikega pomena je bilo, da se je naučil v mladosti razven materinščine še drugega jezika. — Oj ti imenovani gospodek, kaj ti vendar toliko škoduje nemščina? Zakaj agitiraš z vso močjo ravno proti temu jeziku? Kaj pa mislita ti in tvoj trgovček in tolmač Perger z vajino agita-cijo doseči? Le čujte! Kaj ne, Potočnik in Perger, težko pot sta imela dne 21. januarja, ko sta po snegu in ledu, v mrazu priklestila v Veliki Obrež v neko gostilno. Pod pazduho sta si prinesla s seboj ta „vrta“ možaka vsaki nekaj papirja, črnilo in pero, ter iskala sta podpisov. K čemu neki le? Gospod Potočnik gotovo ni prišel vpisovat otrok za šolsko obiskovanje, ker je to vpisovanje minulo že v pre-tekle letu in dobovski trgovček gotovo ni prišel prodajat pipecev. Javno vprašamo ta gospoda, ali ni to hujskarija? Ali jima ni znan izrek Kristusov, ki se glasi: „Ljubite se med seboj?“ Ali ni to, kar sta ta dva počenjala, sejanje ljulike med pšenico? Premisli trgovček, kako si prišel svoj čas v dobovsko faro s par škatljami „biksa“ in sedaj si bogataš! Jeli to tvoje počenje zahvala dobovskim faranom za to, ker so ti znosili toliko grošev skupaj? Zakaj toraj miroljubnih kmetov ne pustiš v miru? Rekel si celo, da ti Veliki Obrež že od daleč smrdi, ker je že ves „ponemčurjen.“ To je velika bedarija, zakaj nihče ni izdajalec svojega materinega jezika, ki želi, da bi se podučevala njegova deca še v drugem, pre-potrebem deželnem jeziku. To je bila zopet huj-skarija! Pomisli, da bi se tebi in tvojemu učiteljčku prav huda godila, ko bi ne znala ravno toli zatirane nemščine. Kar se pa tiče požarne brambe, to pa le pustita čisto pri miru, ker se pri požaru že celo ne gre za to, je li ponesrečenec te ali druge narodnosti. „Srečna,“ zares „presrečna“ bo dobovska fara, ko bode

ustanovljeno vajino toli že sedaj hvaljeno bralno in izobraževalno društvo. Tam se bodejo seveda učili kmetje sejati, orati, drva sekati, krmo sušiti, seveda vse le v senci. Razven tega pa jim bodejo še celo časniki na razpolago, kakor „Gospodar“, „Fihpos“, „Celjska reglača“, „Kranjski pankert“ itd. Oh, zares svitlejši dnevi nas pričakujejo! Toda nikdar jih ne smemo pričakovati od teh listov, pač pa od tega, da se je začelo razvijati pri nas tudi prav lepo naše naprednjaštvo. „Bit če dana“ . . . Bog daj, da bi bilo tako! Neustrašeni občani.

Razne stvari.

Vinsko sejme. Mestna občina v Gracu naznanja, da se bode vršilo 9. vinsko sejme (Weinmarkt) dne 16., 17., 18. in 19. sušca (marca) tega leta. Vsi vinorejci se opozarjajo na to sejme. Prodavalo se bode naravno vino in šampanec štajerskega pridelka, razven teh še stroji, ki se rabijo pri vinoreji in kletarska priprava. Javiti se je pri mestnem komiserijatu v Gracu in sicer do 6. t. m.

Gospodarske in gospodinske stvari.

Kmet, skrbi za pomladansko setev. Ako hočeš, da se ti bode pomladanska setev dobro razvijala in da bode potem letna žetev obilna, moraš skrbeti najbolj za to, da ne bode tlom zmanjkalo redilnih snovi, katerih potrebujejo rastline. Prebitek teh snovi je že zaradi tega potreben, ker rastline večkrat vsled neugodnega vremena v rasti zaostanejo. Žalibog pomanjkuje skoraj vsem našim tlom takozvane fosforjeve kisline. To kislino potrebujejo skoraj vse naše koristne rastline, zato je nujno potrebno, da se spravlja na naša polja in na travnike ta kislina in sicer se to zgodi najložeje z takozvanimi umetnimi gnoji. Najboljši umetni gnoj, kateri ima v sebi mnogo te kisline, je takozvana Tomaževa žlindrasta moka (mela). Gnojenje njiv in travnikov s to moko se priporoča ravno sedaj v spomladi najbolj, ker se ravno sedaj gnoj z obdelano zemljo vsled vremenskih uplivov najboljše zmeša. Tomaževa žlindrasta moka se dobi proti primeroma majhnim stroškom povsodi. Kdor je skusil enkrat s tem umetnim gnojem, ta se je gotovo že prepričal, kolike važnosti in koristi je za kmeta. Mi opozarjamo na dotično oznanilo (inserat) v tem našem listu.

Koliko jajc smeš podložiti koklji? Za valenje treba ti je odbrati samo mirne koklje. Pure se dajo uporabiti tudi za valenje kokošjih in račjih jajc, vendar večkrat kakor dvakrat v letu naj se jim ne pusti valiti. Jajca, ki so namenjena za valenje, moraš hraniti na hladnem in suhem, toda ne premrzlem prostoru. Najboljše je, ako jih položiš v pleve ali pa v reznico. Nigdar pa jih ne smeš postaviti pokončno (na špico) marveč položno. Če so jajca zamazana, moraš jih oprati v mlačni vodi, da se na ta način otvorijo luknjice v lupini, skozi katere potem diha mlado pišče. Kokoši položiš lahko v prvi spomladi (ob koncu zime)

največ 11, bolj pozneje do 14 jajc. Če je koklja bila, smemo to število povečati do 17. Puri lahko podložimo tudi 25 kokošjih jajc; zamogla bi jih sig greti še večjo število, toda mladičev ne bi mog bolj pozno lahko pogrinjati. Iz kokošjega jajca izle pišče v 20 do 23 dneh. Purinih jajc zamora g pura samo 15, k večjemu 20. Iz njih izlezejo mlad v 27 do 30 dneh. Goska zamore greti 12 do jajc in jih vali 28 do 32 dni. Ravno toliko časa v raca, nji pa smemo položiti do 19 jajc. Golob gos samo 2 do 3 jajce in sicer 7 do 10 dni. Gol gnejzdi po 6 do 10 krat v letu.

Vinorejci skrbite za pokončevanje peronospor. Od štajerskega deželnega odbora dobili smo sled naznanilo. Pretečeno leto uničila je peronospora m gim posestnikom celo trgatev. Temu je bilo krivo zakasnjeno nenatančno škropljenje, ali nepravilna stava bakreno-apnene zmesi ali pa tudi poraba st raztopnine. Vinorejci se tedaj s tem opozarjajo pravočasno in temeljito škropljenje proti peronos ktera se ne loti le nežnih delov loze, kakor vršič in listja, temveč tudi nežnih zarodkov grozdja. Pri roča se pri tej borbi ravnati se po naslednjih na dilih: 1. Neposredno po rezi namazati je to leto narezane čepe, reznike, šparone, kakor tudi ost dele trsa se štiriodstotno raztopnino bakrene galice apna. K temu služi navadni čopič. Skosi to dele prepreči razvitek takozvanega zimskega trosovja p nospore, ki se nahaja na trsu. V vinogradih, kjer peronospora že lansko leto silno močno nasto priporoča se odstraniti in sežgati vse odpadke od kakor tudi listje, ki ga je veter nanosil po jarkih v katerem se nahaja kar kupoma trosovje od p nospore. 2. S prvim škropljenjem je započeti hitro se pokaže grozdje, toraj že pred cvetom in se m pri tem temeljito poškopiti ne le listje, temveč svo grozdje (grozdni zarodki). Tudi ako se gro nahaja že v cveti, je vendar le naprej škropiti. Š pljenje med cvetom nikoli ne škodi. 3. Drugo škropljenje ima vršiti neposredno po cveti. Tudi pri tem morajo temeljito poškopiti vsi veršički, vso listje ako mogoče tudi grozdje. 4. Tretjokrat se škropi razvitjem grozdja, meseca julija. Še večkrat škro je potrebno le takrat, ako se peronospora na li vnovič prikaže. 5. Po toči se morajo vinogradi to močno poškopiti. Poškodovanih delov trte loti se ronospora namreč mnogo raji nego zdravih. Privišjih sestavljanju bakreno-apnene zmesi za škropljenje vz se na 100 l vode le 1 kg bakrene galice in nekoalija več kakor 2 kg novovgašenega apna. Apno m biti mastno, peska prosto. Več dni stare raztop se nikakor ne smejo rabiti za škropljenje, marve mora potrebna množina vsak dan na novo sestav Škropiti se pa mora tako, da pride tekočina po noma enakomerno, v podobi rose, na površino l in grozdja. Ako neposredno po škropljenji začne žiti, tak se nezasušena bakreno-apnena zmes iz in treba je škropljenje takoj ponoviti. Kdor se tem navodilu ravna, mu ne bo peronospora nare nobene znatne škode, če je le bakrena galica, k